

Dyr ikke maa komme i Betragtning. Jeg skal, som jeg allerede har sagt, opfordre til at gaa frem med en vis Varsomhed ved Anvendelsen af denne Bevilling, idet jeg nødig vilde, at man skulde komme dertil, at der blev 15—20 Landmænd, der paa Statens Bekostning vare særlig begunstigede fremfor andre, uden at Bevillingen kommer Landbruget i Almindelighed til gode.

Jeg kan heller ikke tilbageholde et Par Bemærkninger angaaende Landbrugs-konsulenterne. Det er tvivlsomt for mig, om det er rigtigt for Øjeblikket at ansætte flere saadanne. For mit Vedkommende maa jeg sige, at jeg forstaar ikke, hvorledes en Landbrugskonsulent kan føre Tilsyn med Renligholdelsen af Stalde. Det forekommer mig, at den Slags Tilsyn har ikke noget paa sig. For mit Vedkommende vil jeg sige, at jeg vilde betakke mig for et saadant Tilsyn. Har en Mand ikke saa megen Interesse for sin Stald, at han selv lader den holde ren uden Tilsyn, tror jeg ikke, det vil nytte meget, om en Konsulent kommer og efterser, om han har ladet gøre rent. Men dette er ikke det væsentligste. Under Nr. 45 i Betænkningen er det udtalt, at Udvalget har haft et Samraad med Ministeren om Anvendelse af Mejerikonsulenterne som Opmand ved Afgørelsen af Stridigheder mellem Mejerier og Smørhandlere. Jeg maa give den højtærede Landbrugsminister Ret i hans Betæneligheder ved at gaa med dertil, og jeg tror, at hvis den højtærede Landbrugsminister gaar ind paa dette, maa han stille sine Betingelser. Jeg tror, at man gør Mejerierne og Konsulenterne en daarlig Tjeneste dermed. Mejerikonsulenternes Opgave er at vejlede Mejerierne og se at finde de Fejl, der ere ved Mejerierne og ved Smørret, samt at vejlede Befolkningen ved Anlæg af Mejerier. I denne Henseende have Mejerikonsulenterne indtil Dato gjort stor Nytte, men hvis man nu vil have, at de skulde være Voldgiftsmænd mellem Smørhandlere og Producenter, gør man et stort Skaar i deres hidtidige gavnlige Virksomhed. Thi hvad skal en Voldgiftsdommer afgøre? Han skal afgøre en Strid, der er opstaaet mellem Køber og Sælger, og den Afgørelse kan aldrig for Producenterens Vedkommende gaa videre, end til, at de faa den akkorderede Pris. Og til Tider kan den medføre, at Producenterne faa en lavere Pris end akkorderet, for saa vidt der mulig var en Fejl ved Smørret. Det kan nu betinges saa meget, det skal være, at vedkommende Mejerikonsulent ikke maa faa at vide, hvis Smør han bedømmer,

det vil dog aldrig kunne undgaas i Praksis. Han vil altid efter Bedømmelsen kunne faa at vide og vil faa at vide, hvis Smør han har bedømt. Mit Syn er det da, at man ødelægger det gode Forhold, der nu eksisterer mellem Producent og Konsulent, ved netop at indblande Konsulenter mellem Køber og Producent. Jeg for mit Vedkommende vil paa det bestemteste fraraade, at man faar Konsulenter blandet ind i dette Forhold, og der er saa meget mere Grund til at fraraade dette, som den højtærede Landbrugsminister udtalte, at hvis de skulde benyttes dertil, vilde der udskrives 4 ny Konsulenter. Jeg tror, at saaledes som Forholdet er, er det formaalstjenligt og virker heldbringende, lad os derfor blive staaende ved det, vi have for Øjeblikket, og ikke blande Mejerikonsulenterne ind i helt ny Forhold, som i Virkeligheden ville medføre, at de komme i et skævt Forhold til den Stilling, som de nu indtage.

Maa jeg saa gøre nogle Bemærkninger til Finansudvalget i Anledning af, hvad der under Nr. 52 i Betænkningen er sagt om Træplantning paa Sandflugtsarealerne. Jeg paaskønner meget, at Finansudvalget finder det nødvendigt at tage Forbehold over for fremtidige Forslag om Indkøb af Jord til Beplantning uden for Sandflugtsstrækningerne. Det er ikke Beplantningen af selve Sandflugtsstrækningerne, som Finansudvalget tager Forbehold mod at bevilge Beløb til, men det er Beplantningen af de Strækninger, som ere uden for Sandflugten. Der har nemlig været forskellige Ubehageligheder, idet man fra Sandflugtsbestyrelsens Side er gaaet frem med en vis Haardhændethed mod forskellige Ejere i Hvetbo Herred, navnlig i Nærheden af Blokhus, idet Klitbestyrelsen eller, hvad man nu skal kalde den, Sandflugtsbestyrelsen har eksproprieret ikke saa faa Engstrækninger, som findes ind imod og mellem Sandflugtsarealerne. Det har haft til Følge, at de paagældendes øvrige Ejendom er blevet, saa at sige, meget lidt værd. Der har været rettet Anmodninger til den højtærede Landbrugsminister — jeg ved ikke, om det er den nuværende Landbrugsminister, men hvis det ikke er ham, saa er det hans Forgænger — om, at der maatte gaas frem med mere Varsomhed, saa at de paagældende ikke bleve tvungne til at afstaa deres Enge. Jeg paaskønner, at det nu har fundet sit Udtryk i Betænkningen, og jeg vil anmode Finansudvalget om at gaa frem paa samme Maade, som det nu har gjort her, og være varsom med at give